

ה"ת 2643/01/16 - אחמד אבו חלף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

11 פברואר 2016

ה"ת 2643-01-16 אבו חלף נ' מדינת ישראל

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המבקש
נגד
המשיבה
החלטה

אחמד אבו חלף
מדינת ישראל

לפני בקשה להחזרת תפוסים לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן - "הפקודה").

רקע.

כנגד המבקש מתנהלת חקירה, על ידי היחידה הארצית לחקירות הונאה (להב 433), בחשד לביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 ועבירות מס.

במסגרת החקירה בוצעו חיפושים ברכבו של המבקש ובבית עסקו.

ביום 10.8.15 בוצע חיפוש ברכבו של המבקש, במהלכו נתפסו חפצים ומסמכים לרבות כספים בסך של 252,214 דולר וסך של 184,220 ₪.

ביום 4.11.15 בוצע חיפוש בבית עסק השייך למבקש, במהלכו נתפסו נתפסו חפצים ומסמכים שונים, לרבות כספים סך של 84,270 ₪, סך של 26,540 דולר וסך של 4,870 דולר ירדני.

ביום 3.1.16 הגיש המבקש בקשה להשבת הכספים בתפוסים. המשיבה התנגדה לבקשה, ואף ביקשה להאריך תוקף החזקת התפוסים שנתפסו ביום 10.8.15 למשך 180 ימים נוספים מכוח הוראת סעיף 35 לפקודה. בנסיבות אלה נקבע מועד לדיון בבקשה, ואף ניתן צו ביניים הקובע כי המשטרה תחזיק בכל התפוסים עד החלטה אחרת.

ביום 7.2.16 התקיים דיון במעמד הצדדים, במהלכו שמעתי טיעוני הצדדים ואף עיינתי בחומר החקירה שהוצג לפני.

בהחלטתי מאותו היום הוריתי למשיבה כי הפרקליט המלווה יתייחס לחומר החקירה שנאסף עד כה, ואף לצפי הגשת

כתב אישום, אם בכלל, ובמשך איזו תקופה.

להלן תינתן ההחלטה.

טיעוני המבקש.

בא כוח המבקש טען כי המבקש הוא שפנה מיוזמתו למשטרה והגיש תלונה בגין עבירת שוד אשר בוצעה כלפיו במהלך חודש יולי 2015. לטענתו, כחודש ימים לאחר שהגיש התלונה האמורה, זומן לחקירה ובמסגרת חיפוש שנערכו נתפסו הכספים. לטענתו, המבקש שיתף פעולה בחקירה ומסר גרסה מלאה לגבי מקורם של הכספים שנתפסו. כמו כן טען כי אין עילה לתפיסתם הואיל ואין אלו כספים בעלי זיקה לעבירה ולא הוגש כתב אישום. בא כוח המבקש הרחיב טיעוניו בדיון וטען כי הכספים קשורים לעסק חוקי שמנהל המבקש בעניין המרת כספים. באשר לבקשת המשיבה להאריך תוקף החזקת התפוסים שנתפסו ביום 10.8.15 טוען בא כוח המבקש כי מאז שנתפסו הכספים באותו מועד חלף זמן ניכר ולא הוגש כתב אישום, חלף טענת המשיבה כי התגבשה תשתית חקירתית. על כן הוא סבור כי יש להורות על שחרור הכספים לידי המבקש.

טיעוני המשיבה.

המשיבה מתנגדת להשבת התפוסים בשלב זה. לטענתה החקירה מצויה בעיצומה ומטבע הדברים הפנתה לדוח סודי (במ/1), והגישה מסמך כתובת לדו"ח הסודי (במ/2). באשר לעסקיו של המבקש טענה כי המבקש מנהל עסק הנותן שירותי מטבע ברישיון בירושלים, ועסק ללא רישיון בתל אביב.

באשר לבקשתה להאריך תוקף החזקת התפוסים שנתפסו ביום 10.8.15 טענה המשיבה כי כנגד המשיב התגבשה תשתית חקירתית מבוססת לעבירות הלבנת הון וכן לעבירות לפי פקודת מס הכנסה, חוק המכס וחוק המע"מ. הארכת תוקף התפוסים מתבקשת משום שהתפוסים מהווים חלק מהותי ובלתי נפרד מחומר הראיות בתיק ולפיכך דרושים להמשך החקירה. לטענתה, עילת הבקשה היא בצורך למנוע הברחת הרכוש על ידי המבקש או מי מטעמו ולצורך הבטחת אפשרות מימוש חילוט הרכוש לפי סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון ו/או הפקודה.

מהודעת הפרקליט המלווה עו"ד נעם עוזיאל, אשר הוגשה ביום 10.2.16, עולה כי מדובר בחקירה מסועפת אשר ממצאיה עד כה מבססים את החשדות הנחקרים, וכי קיים סיכוי סביר שלאחר מיצויה יוגשו כתבי אישום.

דין והכרעה.

המבקש עותר להשבת כספים שנתפסו במהלך שני חיפוש. החיפוש הראשון נערך ברכבו ביום 10.8.15 והחיפוש השני נערך בעסקו ביום 4.11.15. המשיבה מתנגדת להשבת הכספים התפוסים, ובד בבד, בטרם חלפו 180 ימים ממועד תפיסת הכספים בחיפוש שנערך ביום 10.8.15, הגישה בקשה להארכת תקופת תפיסתם מכוח סעיף 35 לפקודה.

סעיף 32(א) לפקודה מעגן את סמכות המשטרה לתפוס חפצים, וכך הוא קובע:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

לענין תחולת סמכויות החיפוש לפי הפקודה קובע סעיף 26(א) לחוק איסור הלבנת הון כי:

"סמכויות החיפוש והתפיסה לפי פקודת מעצר וחיפוש, יחולו, בשינויים המחויבים, גם לענין רכוש שביחס אליו ניתן לתת צו חילוט לפי חוק זה".

סמכותו של בית המשפט להורות על השבת החפץ מעוגנת בסעיף 34 לפקודה:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שורה בית המשפט - הכול בתנאים שייקבעו בצו".

סמכותו של בית המשפט להורות על הארכת תקופת התפיסה מעוגנת בסעיף 35 לפקודה:

"אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שייקבעו".

לצורך בחינת הבקשה להשבת התפוסים מן הצד האחד של המטבע ובחינת הבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים נשוא החיפוש מיום 10.8.15, מן הצד השני של אותו מטבע, יש להידרש לאלה: א. האם התקיימה עילת תפיסה. בענין זה יש לבחון האם קיים יסוד סביר להניח כי החפץ התפוס קשור לעבירה, ואולם לא נדרשת תשתית ראייתית במידה גבוהה אלא די בחשד סביר (ראו בש"פ 7446/12 ד.י. א.נ. דיאמונדס (2007) בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]). ב. האם מתקיימת תכלית תפיסה, קרי הצדקה להמשך תפיסת החפץ בידי המשטרה אם לצורך תכלית מניעתית, ראייתית או לצורך חילוטו של החפץ. ג. האם קיימת חלופת תפיסה. בשלב זה יש לבחון האם ניתן להבטיח את תכלית התפיסה באמצעי אשר מידת פגיעתו בזכות הקניין של המבקש פחותה, וככל שכך הרי שיש להעדיפו. (ראו בש"פ 342/06 חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]).

מתוך חומר החקירה שהוצג לפני, לרבות ובמיוחד הדוח הסודי שסומן במ/1, אני מוצא כי התקיימה עילה לתפיסת הכספים וכי מתקיימת אף עילה להמשך תפיסתם משום אפשרות ריאלית לבקש חילוטם בעתיד בתום הליך פלילי. חומר

החקירה שלפני מבטא תשתית ראייתית להמשך החקירה עד למיצויה, ואף מעבר לכך. המדובר בחקירה מסועפת ומורכבת אשר מצויה בעיצומה, ומעצם טיבה ונסיבותיה, צפויה היא להיארך זמן נוסף. מתוך שניתן לומר בשלב זה, בזהירות המתבקשת לפי שמטעמים ברורים מדובר בחקירה שהינה חסויה, יש בראיות שנאספו עד כה לבסס חשד סביר לביצוע העבירות אשר המבקש נחקר בגין, באופן המצדיק תפיסת הכספים לצורך בחינת אפשרות חילוטם בעתיד.

בא כוח המבקש הלן על כך שהחקירה מתמשכת זמן רב, וכי יש בכך לפגוע באופן בלתי מידתי בזכות המבקש על קניינו. מטבעם של דברים, לא יכול להיות חולק כי תפיסת הכספים פוגעת בקניינו של המבקש, ואולם לא נטען כי על אלה נשען מטה לחמו. עם זאת, באיזון שבין הצורך למנוע העלמת הכספים על מנת שניתן יהיה לחלטם בעתיד (ככל שיוגש כתב אישום וההליך יסתיים בהרשעה) לבין הצורך להגן על זכות הקניין של המבקש, אני סבור כי הכף נוטה, בבירור, לטובת הראשון, וזאת נוכח טיבן של החשדות והראיות כפי המוצג לפני. התרשמותי היא כי החקירה מתנהלת באופן יעיל ועל פי הצהרת הפרקליט המלווה את החקירה צפויה היא להימשך זמן מה משום מורכבותה ועם מיצויה תתקבל החלטה לעניין הגשת כתב אישום.

משמצאתי הצדקה להמשך החזקת הכספים, יש לבחון אפשרות לחלופת תפיסה. אלא שאפשרות כזו, אם ביחס לכספים כולם או חלקם, אם בהצעה להמיר את הכספים בנכס אחר או בבטוחה שוות ערך, לא הועלתה. ככל שזו לא הועלתה מצד המבקש יש להניח כי אין בידו להעמיד חלופת תפיסה אפקטיבית ומתאימה, וממילא לא מתחייב דיון מיוחד בכך. מובן שאין בכך לסתום את הגולל בעניין זה, לפי שלמבקש פתוחה הדרך להציג בטוחות ראויות לשחרור הכספים. ככל שתוגש עתירה מתאימה היא תיבחן.

סוף דבר, אני דוחה את הבקשה לשחרור הכספים ומורה על הארכת התפיסה בכספים שנתפסו בחיפוש מיום 10.8.15 למשך 180 ימים ממועד מתן החלטה זו.

חומרי החקירה שהועברו לעיון והמדובר במסמכים שסומנו במ/1, במ/2 וקלסר יישמרו בכספת בית המשפט, וככל שנציג היחידה יבקש לקבלם, יקבלם לאחר שיזדהה כנדרש וזהותו תתברר על ידי מזכירות בית המשפט.

זכות ערר בתוך 30 יום.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ב' אדר א' תשע"ו, 11 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.